

zektől még lehetünk gyümölcsstelen életek.

Mert mi is a gyümölcs? Emlékezzünk csak a Galata 5,22-re: "A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíveség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség." Ezeket keresi Isten három esztendeje, vagy harminc esztendeje; vagy négyszáz esztendeje, vagy ha úgy tetszik, kétezer esztendeje! És vajjon talál-e? Nem lettünk-e gyümölcsstelen fügefákká? Nem "meddő ítélgetéseket és még meddőbb panaszokat" talál-e gyümölcs helyett a mi Urunk? Nem hangzott-e már el az ítélet: "Vágd ki azt, miért foglalja a földet is hiába?"

A gyümölcsstelen élet haszontalan élet.

A bibliafordítók ezt a mondatot nem egyféleképpen adják vissza. Károlyi Gáspár, az istenes öreg arról beszél, hogy a gyümölcsstelen fa a földet is "hiábavalóvá teszi". Az újabb fordítások meg arra utalnak, hogy a gyümölcsstelen fa csak "kizsárolja a földet", mert hiába adja néki a föld az ő termő erejét az nem lesz gyümölcsé. Sőt van fordítás, amely arra mutat rá, hogy a gyümölcsstelen fa "másoknak is útjában áll." Mindezek a fordítások az elhangzott ítélet jogosságára mutatnak rá.

Mélyen megindító az is, amikor az ember önmagának kénytelen megállapítani, hogy hiába és haszontalanra költötte az erejét./És, 49,4/ Alázatra indító, amikor mások állapítják meg rólunk, hogy haszontalan, hiábavaló, másoknak is útjában álló életet élünk. Jaj, ha ezeket a bírálatokat vállránditással, vagy kézlegyintéssel intézzük el. Az az Isten szerint való, ha megálázkodva megvizsgáljuk szívünket: vajjon csakugyan termi-e életünk a megtérésnek, a Léleknek a gyümölcseit. Mert Isten kimondta az ítéletet a gyümölcsstelen életre. S akik ismerjük a Bibliát, tudjuk, hogy nem csak ebben az egy példázatban, hanem az egész Bibliában.